

Špaččí okamžiky

Text a foto: Roman Najbert

V přírodě lze sledovat rozličné děje a úkazy. Jedním z nejzajímavějších dějů, dle mého soudu, je starost rodičů o potomstvo. Starost o potomstvo je, v obecné rovině, dána zejména ptákům a savcům. Výjimky lze najít i u plazů, obojživelníků, ryb a i některých bezobratlých. Měl jsem to štěstí, že jsem mohl pozorovat a zejména fotografovat péči špačků obecných o mláďata.

Zcela náhodou jsem objevil špaččí hnízdo v dutině starého ovocného stromu. Byl jsem okamžitě rozhodnutý pro pozorování. Provedl jsem přípravy a rychle jsem zasedl za stativ s fotoaparátem. Po několika zkušebních snímcích, které sloužily zejména pro správné nastavení expozice fotoaparátu, jsem začal fotografovat přilétající špačky nosící krmení pro svá mláďata. Pozoroval jsem, že potrava se skládá zejména z různého hmyzu, housenek, žížal a postupem času také ze zralých třešní. Bylo krásné pozorovat, jak se zbarvení špačků mění s přibývajícím nebo ubývajícím slunečním světlem. Kovově lesklé peří posypané bílými perlami opalizovalo v závislosti na slunečním svitu.

Mladý špaček vykukoval z dutiny stromu a starostlivý rodič přinášel potravu. Při vržení stínu na hnízdní dutinu nebo při neobvyklém pohybu větve stromu se okamžitě ukryl v dutině. Intervaly krmení byly různé, nejkratší jsem zaznamenal po 3 minutách. S přibývajícím časem se postupně zvětšovaly na hodinu, někdy i více. Frekvence krmení byla v ranních hodinách častější než v odpoledních. Určitě také souvisela i s teplotou prostředí. Když bylo horko (teploty okolo 28 °C), byly intervaly krmení

delší. Krmící rodič většinou přilétal k dutině stromu přímo. Několikrát jsem také zaznamenal, že krmící špaček usedl na vedlejší strom, a až poté slétl k hnízdní dutině. Jaké okolnosti ho k tomu vedly, nemohu přesně říci. Stávalo se to zejména, když se v blízkosti objevovali jiní špačci nebo také v případě nějakého ruchu. Ať už světelného, nebo zvukového.

Na hnízdní dutinu přilétali nejčastěji špaččí rodiče, kteří zajišťovali krmení mláďat. Vždy s potravou. Několikrát přilétli špačci i se suchou trávou. Zde si nejsem jistý, zda šlo vždy o rodiče. Párkrát se to stalo a většinou došlo ke křiku okolo sedících špačků. Ke křiku také docházelo, když do hnízdní dutiny vlezl špaček bez potravy. Byl uvnitř dutiny pár vteřin a vylétl ven. Občas se i stalo, že někteří špačci krátce návštěvníka hnízda pronásledovali. Samozřejmě za příslušné zvukové kulisy.

Pro mnohé lidi je špaček obecný obyčejný pták, který je většinou brán jako škůdce. Je to jen lidsky povrchní pohled na živočicha, který obohacuje naši avifaunu svým krásným vzhledem a mnohdy i krásným zpěvem. Zde je také nutno zdůraznit, že špaček obecný se živí hmyzem, a to i hmyzem, který je z lidského hlediska označován jako škodlivý. ■





